

лила въ кулата си. Прѣзъ една бурна нощъ свѣтлината изгаснѣла и Леандръ погинѣлъ въ вълнитѣ. Когато на другия день Херо видѣла трупа му, истласканъ до брѣга, тя, въ отчаяние, се хвърлила въ морето. Сждбата ѝ е въспѣта отъ Музея и много пжти е служила за тема на нововрѣменнитѣ поети.

Лебйюфъ (*Едмонъ*). Франц. маршалъ, род. въ Парижъ въ 1809. Свършилъ наукитѣ си въ парижското политехническо и въ мецското артилерийско училище. Въ 1854, като бригаденъ генералъ, билъ натоваренъ да ржководи отъ французска страна работитѣ по обсадата на Севастополь; въ 1858 билъ произведенъ дивизионенъ генералъ, и на другата година, като главнокомандуещъ по артилерията, помогнѣлъ за побѣдата при Солферино. Прѣзъ авг. 1869 станѣлъ воененъ министръ; прѣзъ декем. сжщата година си далъ оставката заедно съ събратята си; прѣзъ ян. 1870 билъ произведенъ маршалъ. Прѣзъ априлъ 1870 билъ повиканъ прѣдъ единъ комитетъ отъ франц. законодателно събрание да прѣдстави състоянието на франц. армия, когато казалъ: «Ние сме готови: толкова готови, че войната може да трае двѣ години безъ да имаме нужда да купимъ и копча». Когато почнѣла войната съ Пруссия прѣзъ юлия, **Л.** билъ назначенъ майоръ-генералъ на рейнската армия. Злочестинитѣ на французетѣ въ началото на войната докарали едно въздѣйствиe срещу него, и той билъ поставенъ подъ Базеновитѣ заповѣди. На чело на едно военно тѣло, той се сражавалъ съ повече отчаяние отколкото искусство, до когато Базенъ се прѣдалъ съ цѣ-

лата си армия. Повиканъ, въ 1871, прѣдъ комитета назначенъ да изслѣдва воденето на войната, той повторилъ вѣрването си въ доброто състояние на армията въ началото, и далъ най-компрометируещи показания за Базеновото поведение.

Лебокъ. Сжщото, каквото е **Лъбокъ**.

Лебонъ. Французски инженеръ, род. въ Брюше (горно-марнск. департ.), изобрѣтателъ на освѣтляването съ въздушенъ газъ. Отритнѣтъ отъ Франция, **Л.** занесѣлъ изобрѣтението си въ Англия (1769 — 1815).

Лебрйонъ (*Шарль*). Франц. живописецъ, род. въ 1619 въ Парижъ, умр. тамъ въ 1690, въ званието прѣдсѣдателъ на Академията. Покровителствуванъ отъ Колберта, той упражнилъ върху искусствата на онова врѣме доста голѣмо влияние. Композициитѣ му сж много разнообразни и блестящѣ съ наука и богато въображение, нъ поражаватъ съ стремление къмъ театралностъ и ефектъ. Него броежтъ за родоначалникъ на школата на ефектиститѣ, която е продължавала до Наполеона I. Редицата *Александрови битви* въ Лувръ образува главната часть отъ дѣлото му.

Лебрйонъ (*Шарль*). Франц. политикъ, консулъ заедно съ Наполеона, и, въ врѣме на първата империя, министръ на финанситѣ; род. въ Санъ-Совйоръ (ламаншск. департ.) въ 1739, умр. въ 1824. Прѣдсѣдателъ на парламента и послѣ инспекторъ на короннитѣ земи, той билъ на дѣло, ако не по име, пръвъ министръ на Лудовика XV до падането на Мопуовото министерство. Въ прѣдвечерието на франц. революция обнародвалъ една брошура съ рѣдка